

İSLÂM'İ GÜZEL ANLATIN!*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Cumanız mübarek olsun... Allah sizi hem dünyada, hem ahirette hayırlara, bereketlere, nimetlere, güzelliklere erdiresin...

Size yine Avustralya'dan, Avustralya'nın belki adını çok duymadığınız Brisbane şehrinden hitab ediyorum. Güzel bir şehir... Buradaki iklimi anlatınca belki hoşunuza gider. Gerçi şimdi Türkiye'de de bahar geldi, nisan, mayıs bahar ayları... Hava ılık, güneşli oluyor, bazan yağmurlu oluyor; ılıman bir iklimdeyiz. Arkadaşlarla zaman zaman toplanıyoruz. Çarşıda camimiz var, mescidimiz var; gidip namazları orada kılıyoruz, Allah kabul eylesin... Küçük çocuklar geliyor. Her birine şeker ikram ediyoruz, bir şeyler ikram ediyoruz; seviniyorlar. Takke giydiği zaman aferin diyoruz, sarık sardığı zaman mâşâallah diyoruz; hoşlarına gidiyor.

Her namazda cemaatin sayısı kaçsa, yazıyoruz cetvele... El- hamdü lillâh, 22 dönümlük güzel bir yer almıştık, kendi camimizin de müsaadesi çıkacak diye bekliyoruz. Belediyeden izinleri tamam olunca, inşâallah Brisbane Kotku Camisi'nden artık müjdeleri kesin olarak vereceğiz.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

a. Muharrem Ayında Oruç

Biliyorsunuz 1419 hicrî yılının ilk ayındayız. Hicrî senenin ilk ayı Muharrem ayıdır. Muharrem ayının Aşûre gününü, size geçtiğimiz cuma konuşmasında hatırlatmıştım, “Oruç tutun, çünkü Aşûre orucu Peygamber Efendimiz tarafından tavsiye edilmiş bir oruçtur.” diye. Tutanlar tuttu, Allah kabul etsin; tutmayanlar inşâallah önümüzdeki seneler o vazifeyi nasîb olur, yaparlar.

Ramazan’ın dışında tutulan oruçlar için:¹

أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ

(م. د. ت. ن. ه. عن أبي هريرة)

(Efdalü’s-siyâmi ba’de ramadàn, şehru’llàhi’l-muharrem) “Ramazan’dan sonraki en sevaplı, faziletli oruçlar, Muharrem ayında tutulan oruçlardır.” buyurmuş Rasûlüllah SAS

¹ Müslim, *Sahîh*, c.II, s.821, no:1163; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.738, no:2429; Tirmizî, *Sünen*, c.2, s.301, no:438; Neseî, *Sünen*, c.III, s.207, no:1614; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.344, no:8515; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.VIII, s.399, no:3636; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.451, no:1155; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.282, no:2076; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.XI, s.282, no:6395; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.416, no:1423; Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.III, s.359, no:3772; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.IV, s.290, no:8204; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.I, s.414, no:1312; Begavî, *Şerhü’s-Sünneh*, c.II, s.148; Ebû Avâne, *Müsned*, c.II, s.232, no:2959; İshak ibn-i Râhavyeh, *Müsned*, c.I, s.298; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XX, s.274, no:4652, 4653; Ebû Hüreyre RA’dan.

Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.II, s.169, no:1695; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.III, s.4, no:4438; Cündeb el-Becelî RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.VII, s.784, no:21397, 21434; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.V, s.223, no:4025; *Tergîb ve Terhîb*, c.I, s.239, no:906.

Efendimiz. Aşûre günü geçmiş bile olsa, yine bu Muharrem ayında oruç tutmalarını kardeşlerime tavsiye ederim; sevap kazansınlar diye, sevap kazanmalarını istediğim için...

Tabii şimdi, Muharrem ayı içinde sevap kazanmak için tutulacak faziletli nafîle oruçlar neler olabilir?.. Bir kere her haftanın pazartesi-perşembe oruçları var. Demek ki önümüzdeki hafta, daha sonraki hafta pazartesi-perşembe oruçlarını tutup Muharremdeki sevaplı oruçların fazîletlerini kazanabilirsiniz.

Bir de her ayın ortasında, mehtaplı gecelerin gündüzlerinde oruç tutmak, Peygamber Efendimiz'in tavsiye ettiği bir şeydi. Bunu müteaddit defalar söylediğim için, devamlı dinleyen kardeşlerimiz bunu öğrenmişlerdir. Yâni takvime bakarlarsa, Arabî ayların on üç, on dört ve on beşinde; veyahut takvime bakmazlarsa, akşamleyin gökyüzüne baktıkları zaman ay dolunay gibi yuvarlaksa, ya on üçüdür, ya on dördüdür, ya on beşidir. On dördünde tam yuvarlaktır. On üçünde biraz bir yeri eksiktir, on beşinde biraz diğer bir yeri eksiktir ama, pek fark edilmez.

Demek ki, mehtaplı gecelerin gündüzlerinde Peygamber SAS Efendimiz hep oruç tutmuş, bırakmamış. Bu da ne zaman geliyor?.. Tabii Aşûre geçtiğine göre, iki üç gün sonra on üçü olacak, on dördü olacak, on beşi olacak. Kardeşlerimiz takvime bakıp, *eyyâm-ı biyz* oruçlarını tutarlarsa, o sevapları kazanmış olurlar.

b.Geçen Yılın Muhasebesi

İkinci bir önemli nokta nedir?.. Yeni bir yılın, hicrî 1419 yılının birinci ayında bulunuyoruz. Daha on gün geçti, üçte biri geçti, ay ortada duruyor. Bu bir yenilik... Yenilik insana yeni bir şevk verir. “İnşâallah bu sene, Allah’ın rızasına uygun güzel işler yapayım!” diye bir arzu içinde olmalıyız. Geçtiğimiz senenin de tabii, hesabını yapmalıyız.

Biliyorsunuz hesap güzel bir şey... Her şeyin hesaplı olması, düzenli olması, ölçülü olması, önceden tasarlanması, tasarlandığı şekilde ölçülü yapılması ilmin gereği, çağın gereği, başarının gereği... Onun için müslümanların da her şeyi tasarlaması, ölçmesi, hesaplaması lâzım!

Biliyorsunuz, duymuşsunuzdur, Hazret-i Ömer Efendimiz RA buyurmuş ki:²

حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا

(*Hàsibû enfüseküüm kable en tühàsebû*) “Siz öldükten sonra ahirette, mahkeme-i kübrâda hesaba çekilmezden önce; amelleriniz ortaya

² Tirmizî, *Sünen*, c.VIII, s.499, no:2383; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VII, s.96, no:34459; Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.103, no:306; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.828; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXXIV, s.314; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.I, s.52; Hz. Ömer RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXX, s.302; Hz. Ebûbekir RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.188, no:44203; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXVI, s.433, no:29408.

dökülüp hesaplanmazdan önce, dünyada iken siz kendiniz kendinizi bir hesaba çekin!” buyurmuş. Güzel bir tavsiye, çok mühim bir tavsiye...

Onun için kendimizi bir işadımı gibi, bir işletmenin sahibi gibi hesaba çekelim! “Acaba benim işletmem kâr mı ediyor, zarar mı ediyor?” diye herkes düşünüyor, senede bir kârını, zararını hesaplıyor. Hattâ dükkânını kapatıyor veya pazar günü, kapalı olduğu gün gidiyor, dükkânındaki malın sayımını yapıyor: “Şu kadar mal elimde kalmış, şu kadarını satmışım, şu kadar kârım var, şu kadar alacağım var, bu kadar borcum var... Bu senenin durumu şöyle...” diye kendi ticaretinin, kazancının ölçümünü yapıyor herkes, her sene...

Hattâ daha akıllı insanlar, senede bir kaç defa yapıyorlar. Belki çok ciddî müesseseler her akşam yapıyor. Şimdi bilgisayar da var ellerinin altında, düğmeye basıp kârda mı, zararda mı, kasasında ne kadar var, alacağı ne kadar, borcu ne kadar; biliyor.

Biz de yeni bir yılın başındayken iki şey düşüneceğiz:

1.Geçen geçmiştir, önümüzdeki yılı iyi geçirmeliyiz diye iyi niyetimizi, azmimizi ortaya koymalıyız. “Bu sene iyi işler yapacağım!” diye kendi kendimize söz vermeliyiz, karar vermeliyiz. Bu bir...

2. Bir de, “Geçen sene ne yaptım, geçen senenin kârı zararı nedir?” diye düşünmek lâzım, onun hesabını çıkartmak lâzım, insanın kendisini hesaba çekmesi lâzım!..

Bunun faydası da yapmış olduğu hatâları önündeki senede tekrar yapmaması tarzında ortaya çıkar. Yâni, geçen senenin hatalarını insan anlarsa, “Ben geçen sene şu hatayı işledim, bu sene bunu işlemeyeyim!” der. Bir de iyi işler, kârlı işler olmuşsa, “Bak şunu yaptım, çok kâr ettim; bu sene de onu yapayım, daha güzel yapayım, daha çok yapayım!” diye ona göre karar alır.

Biz bir kere 1418 senesini kişisel olarak kendi kendimize, “Acaba Allah’ın sevdiği şekilde geçirdik mi, kârlı geçirdik mi?” diye onun hesabını yapmalıyız. Toplum olarak birileri bir hesap yapmalı! Kim yapacak?.. Tabii herkes kişisel düşünür de, İslâm toplumunu düşünenler olmasa, olmaz. İslâm toplumunu birisinin düşünmesi lâzım! İslâm’ın kârını, zararını hesaplaması lâzım!..

Şahsen ben meselâ seviniyorum, iki yüz milyon nüfusuyla Endonezya, bu Avustralya’nın kuzeyinde, ona komşu bir ülke... Uçakla üstünden geçip geliyoruz buraya, bazen de onların şehirlerinde mola veriyoruz. İki yüz milyonluk bir ülke diye arkadaşlarıma:

“—Endonezya ile ilgilenin, dernek kurun, Endonezya’yı dikkate alın!” dedim.

Çünkü istikbal vaad eden bir ülke... İyi gelişmeler vardı. Son para sıkıntıları, çalkantıları, zararları oldu, inşâallah onlar da atlatılır.

Seviniyorum, “İki yüz milyon müslüman burada var, Bangladeş’te şu kadar var, Pakistan’da bu kadar var, Hindistan’da bu kadar var, Malezya şu durumda...” diye. Bir de tabii bütün dünyada bunun hesabını yapmak lâzım!..

Meselâ, beni Güney Afrika’dan çağırdılar, sevindim. Hacda iki kardeşimiz, “Hocam, Güney Afrika’ya buyurun!” dediler, bana üç beş sayfalık bir de bilgi sundular, sağ olsunlar. Güney Afrika’daki müslümanlardan bahsettiler, Güney Afrika’nın başkanı Mandela’dan bahsettiler. Mandela, hapiste bulunduğu sıradamüslümanlarla tanışmış, İslâm’ı iyi biliyormuş. Hattâ müslümanların bazı davetlerine, toplantılarına, bayramlarına katılıp, onları memnun edecek güzel sözler de söylüyormuş.

Onun için, biraz ısındım onun o kibar tavrına, İslâm’a karşı, müslümanlara karşı saygısına... Saygı duyuyormuş, biraz ilgi duyuyormuş ve yardımcı oluyormuş.

Tabii, dünyanın her yerinde müslümanlar azalıyor mu, çoğalıyor mu?. Bir kere sayı önemli, ondan sonra da vasıf önemli...Vasıflı mı, vasıfsız mı?.. Müslümanlar iyi durumda mı, kötü durumda mı?.. Bu da çok önemli...

Meselâ, kaldırım taşı da bir taştır, onun da bir kıymeti var; kesiliyor, yapılıyor, satılıyor, tanesi şu kadar... Ama yüzüğün üstündeki yakut, zümrüt veya elmas, o da taş diye anılıyor ama, kıymetli bir taş... O çok kıymetli... Vasıf çok önemli, iki taş arasında büyük fark var. Hattâ elmasların bile her birisinin ayrı kıymeti var; ağırlığına göre, lekeli olmamasına göre değeri değişiyor.

Müslümanların evsâfı ne?.. Güzel vasıflı mı, kötü vasıflı mı; bu da önemli... Müslümanların bazı akli eren alimlerinin, faziletli, kâmil, tahsilli, bilgili görgülü olanlarının oturup bunların hesabını yapması lâzım!.. “Şu sayıda müslüman var, evsâfı şöyle... Şunlara ihtiyaç var, şunların şöyle düzeltilmesi, şunların şöyle geliştirilmesi lâzım!” diye bunların hesabını yapmak lâzım!

Herkes yapmalı, Türkiye’de de yapılmalı, Türkiye’de İslâm nereye gidiyor, 1418 yılında ne oldu, 1419 yılında ne olacak?.. Muhasebe ve gelecek zamandaki faaliyetlerin tasarımı; bu çok önemli... Bir müslümanları sayısal olarak ölçmeli, sayı bakımından artıyor mu diye; bir de evsafını ölçmeli!

Ben inanıyorum ki, Türkiye’de “Ben müslüman değilim!” diyen insan, yok denilecek kadar azdır. Vardır birkaç tane ters durumda olan insan ama, büyük çoğunluk İslâm’ı seviyordur, saygı ile karşılıyordu. “Ben müslümanım el-hamdü lillâh!” diyordur. Güzel, bunların hepsi güzel şeyler... Ben müslümanım diyenlerin müslümanlığını da teraziye koyup veyahut çeşitli ölçeklerle, çeşitli yönlerden ölçmek lâzım!

Eskiden, “İnsanın ciğerinde rahatsızlık var mı?” diye röntgenini çekiyorlardı veyahut radyoskopi dediğimiz cihaza sokuyorlardı, şöyle bakılıyordu. Ama iş daha gelişince, böyle santim santim kesitlerini ayrı ayrı inceleyecek cihazlar yapıldı. Her santimin ayrı fotoğrafını çekip, bir sürü fotoğrafları birleştirdiği zaman, yüzeyden görünmeyen derin kısımda bir kusur var mı, onu anlamak mümkün oluyor.

Bunları misal olsun diye söylüyorum. Müslümanların evsafı önemli, onların evsafını güzelleştirmeye çalışmak lâzım!.. Hepimiz de kendimizin müslümanlığımızın derecesini yükseltmeye çalışmalıyız. Yâni, geçen sene 1418’de on üzerinden yedi almışsak, bu sene on üzerinden on almağa çalışmalıyız. Veya sınıfta kalmışsak, üç almışsak, iki almışsak, sıfır almışsak, o zayıf durumdan kurtulmağa çalışmalıyız.

c. Gerçek Müslümanlık

Tabii şimdi herkes müslümanım diyor, sevgili dinleyiciler; el- hamdü lillâh müslümanız. “Biz de müslümanız. Benim babam da şöyleydi, benim dedem de böyleydi...” diyor, dedesiyle, babasıyla öğünüyor. Tabii insanın dedesinin, babasının, sülâlesinin asil olması güzel ama, kişinin cennete girmesine yetmiyor.

Bakın acı misal olarak peygamberler tarihinden söyleyelim: Nuh AS’ın hanımı kâfir... Nuh AS’ın oğlu babasına iman etmemiş, tufanda ölmüş, mü’min değil... Oğlu ve hanımı... Bakın, bir aileden peygamber hanımı, peygamber oğlu!..

Lût AS'ın karısı kendisine inanmış değil ve kâfirlerle işbirliği yapıyor. Lût AS'ı Allah helâke uğrayacak şehirden kurtarıyor ama, karısı orda kâfirlerle beraber kalıp, helâk oluyor. Peygamber karısı ama, iman içine girememiş.

Onun için aziz ve sevgili kardeşlerim, İslâm'ın ne olduğunu, gerçek müslümanlığın ne olduğunu herkesin derin derin düşünmesi lâzım!..

Gerçek müslümanlık nedir, İslâm'ın ruhu nedir, özü nedir?

İslâm'da en önemli olan şey nedir?..

İslâm'da en önemli olan şey, ma'rifetullah ve muhabbe- tullahtır, yâni Allah'ı doğru bilmek ve Allah'ı sevmektir.

Şimdi bazı insanlar, “Ben inançlı bir insanım, ben dinsiz değilim!” diyor. Ben dinsiz değilim demek hiç bir şey ifade etmez. Dinlisin ama, hangi dine sahipsin?.. Eskimoların dinine mi sahipsin, ren geyiğine mi tapınıyorsun, beyaz ayıya mı tapınıyorsun, ineğe mi tapınıyorsun, güneşe mi, aya mı tapınıyorsun?..

Tabii bunlar maddî tapınılan şeyler... Bir de elle tutulmayan, gözle görülmeyen ama, mânevî olarak tapınılan şeyler var: kimisi şeytana tapınıyor, kimisi nefesine tapınıyor, kimisi paraya tapıyor, kimisi şöhrete tapıyor, kimisi dünyaya tapıyor, ahireti hiç düşünmüyor.

Herkes, “Ben müslümanım!” diyor. Tamam müslümansın ama, gel bakalım nasıl müslümansın?.. “Ben inançlıyım, ben dinsiz değilim, ben dindarıyım!” diyor. Dindarsın ama, hangi dine sahipsin?.. Gel bakalım, Allah hakkında inancın ne?..

Meselâ, bir Amerikalı *God* dediği zaman, veya bir İngiliz, veya bir Avustralyalı, veya bir Fransız, veya bir Alman *tanrı* dediği zaman neyi kastediyor?.. “Tamam ben tanrıya inanıyorum!” diyor ama, inandığı tanrı kul... Allah’ın yarattığı Hazret-i İsâ AS’ı tanrı sanıyor. Onun resmini koymuş, heykelini yapmış, onu tanrı sanıyor. Peki ondan önceki insanlar ne idi?.. Hazret-i İsâ dünyaya gelmeden önceki insanların ne yapması gerekiyordu, neye tapacaklardı?.. Senin tanrı sandığın varlık, o zaman yoktu. Onlar ne yapacaklardı?.. İbrâhim AS’ın dini ne, Nuh AS’ın dini ne?.. Bunu derin düşünmüyorlar.

Biz de, “İslâmiyet’in aslı, özü nedir?” diye düşünmeliyiz ve “Bundan kişisel olarak nasibim ne kadar?” diye kendimizi ölçüye vurmamız. Yâni Allah’ı ne kadar biliyoruz, Allah neye gazab eder, Allah neyi sever?.. Allah bize neyi emretmiş?.. Ben Allah’ın sevgili kulu olmak, evliyâsı olmak için ne yapmalıyım?.. Allah’ın sevmediği bir kul olmaktan nasıl kurtulabilirim?.. Acaba ben ölçülebilir miyim, anlayabilir miyim; Allah şu anda beni seviyor mu, sevmiyor mu?..

Bunları ciddî ciddî insanın düşünmesi lâzım, sorması lâzım, derin derin araştırması lâzım! Çünkü Allah sevmiyorsa, bu sevilmemeye durumundan kurtulmak şart; aksi takdirde cehenneme gider.

Eğer Allah inancı, Allah bilgisi yanlışsa, sakatsa, sapıksa, o zaman cehenneme gider. Allah'ı sevmiyorsa, Allah da onu sevmez.

Hattâ hadis-i şeriflerde Peygamber Efendimiz bildiriyor:³

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَنْ لَمْ يَرْضَ بِقَضَائِي وَقَدَرِي

فَلْيَلْتَمِسْ رَبًّا غَيْرِي

(هـ.ب. وابن النجار عن أيس)

RE. 327/2 (*Kàle'llàhu azze ve celle*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri buyurur ki: (*Men lem yerda bi-kadâî ve kaderî*) Benim hükmüme, kaderime, takdirime, mukadderâtıma râzı olmayan, benim takdirime rıza göstermeyen, (*felyeltemis rabben gayrî*) benden gayrı olan bir rab bulsun kendine...” buyurur.

“—Mâdem sen benim mukadderatıma razı değilsin, teslim olmuyorsun, benim yaptığım şeyi beğenmiyorsun; çık bakalım benim yarattığım mülkten!.. Benim mülkümden, benim kâinatımdan çık!” der.

Nereye gideceksin?.. Nereye gidecek, bir yere gidemez. Ama Allah, takdirine razı olmayanı bile sevmiyor. Allah'ı seven, Allah'ı bilen, Allah'a nasıl kulluk edeceğini bilen bir insan olmak lâzım!.. Bu da bayağı bir düşünmekle olacak bir şey... Yâni palavra ile, atarak olmaz.

³ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.I, s.218, no:200; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.IV, s.167, no:410; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.173, no:482; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.892, no:1898.

“—Ben de Allah’a inanıyorum, ben de dindarım!”

İyi ama senin dindarlığın tutarlı bir dindarlık mı, geçerli bir dindarlık mı?.. Benim cebimde para var diyor; tedavülden kalkmış eski banknotlar... Diyelim ki, Rusya’da Bolşevik ihtilâlinden önce basılmış, çarşaf gibi koca banknot paralardan bir sandık para bulmuş; “Benim bir sandık param var!” diyor. Senin bir sandık paran var ama, geçerli değil, tedâvülde değil...

Libya parasını değiştirdi. Bir gün önce milyonlarca Libya dinarına sahip olan kişi, bir gün sonra devlet yöneticisi onları hükümsüz sayınca, beş parasız durumuna düştü. O zaman intihar edenler olmuş, kendisini denize atanlar olmuş.

Elinde paralar var ama kâğıt parçası... Götürdüğü zaman, merkez bankasından bir para alamayacak. Bir anda banknotun değeri sıfıra düşünce, adam milyarderlikten, milyonerlikten fukaralığa düşünce, oynatmış, aklını kaçırmış. Üzüntüsünden rûhî dengesi bozulmuş. Ondan sonra da yapmaması gereken bir işi yapmış, intihar etmiş diye duyduk meselâ...

Acaba bizim müslümanlığımız geçerli mi; bu çok önemli... Hangi müslümanlık geçerli?.. Şimdi meselâ çeşitli inançlar var, çeşitli mezhepler var; dünya üzerinde de var, Türkiye’de de var... Herkes kendi inancının doğru olduğu kanaatinde... Doğru olduğunu sanıyor da, onun için o yolda gidiyor. Kimseyi üzmemek için isim vermek istemiyorum ama, bunların hangisi doğru, hangisi yanlış?..

Kimseyi tenkit etmeyi de istemiyorum ama, doğruyu söylemeden de olmaz. Doğruyu göstermeden de olmaz! Bizim vazifemiz doğruyu göstermek... Allah'ı doğru bilecek, Allah bilgisi doğru olacak. Yanlış biliyorsa, Allah hakkındaki inancı yanlışsa, olmaz!.. Rasûlüllah hakkındaki görüşleri, bilgileri, Rasûlüllah'a bağlılığı tam değilse, olmaz!.. İyi müslüman olmaz o zaman...

Bazıları var Peygamber Efendimiz'e kızıyor da, Peygamber Efendimiz'in ashabından falancayı daha çok tercih ediyor... Olur mu?.. Bazıları Cebrâil AS'a, "Kur'an-ı Kerim'i niye falancaya değil de, Peygamber Efendimiz'e getirdi?" diye kızıyormuş. Öyle şey olur mu?.. Allah öyle bir yanlışı yaptırtır mı?.. Sonra melekler Allah'a âsî olmayan varlıklar, Allah'ın arzusu dışında başka bir şey yaparlar mı?..

Bazı insanlar bazı şeyleri yanlış düşünüyorlarsa, geçerli olmayacak, boşuna, amelleri hebâen mensûrâ... Yâni havada toz halinde savrulacaksa, bütün ömrü boyunca yaptığı şeyler toz toprak olacaksa, elde avuçta hiç bir şey kalmayacaksa; ahir ömründe Allah'ın divanına vardığı zaman sifıra sifırsa, hattâ sıfırdan aşağı ise, o zaman çok fenâ!.. Onu şimdiden anlayıp düzeltmesi lâzım!

Doğru müslümanlık nedir, doğru müslümanlığın kaynağı nedir? Bunu bilecek, herkes o çizgiye gelecek!

“—Efendim benim inancıma, kanaatime göre, benim görgüme, bilgime göre, bence şöyle olmalı...” diyorlar.

Böyle diyenlerin bazıları kitap yazıyor. Sapık yâni... Bu sapığın kitabını da bazısı getiriyor:

“—Hocam bak, birisi şöyle bir kitap yazmış, şunu bir oku da, şunun hatalarını söyle!” diyor.

İlk sayfasını açıyorum, otuz tane hatâ saymışım, şöyle kalemle işaretlemişim. Her sayfada otuz tane hatadan, iki yüz sayfalık kitapta şu kadar bin hatâ olur. O adam keşke bu kitabı yazmasaydı; bütün cahilliği, bütün zııırlığı, bütün sapıklığı ortaya çıkmış. Bir de yazmış ki, bu dinin aslıdır, esasıdır diye... Hiç bir şey bilmiyor; ne ayet biliyor, ne hadis biliyor, ne Arapça biliyor, ne dînî bilgileri okumuş...

d. İslâm'ı Etrafınıza Güzel Anlatın!

Birçok kimsenin din hakkında bilgisi bu... Müslümanlara ihtar ediyorum, bütün müslüman kardeşlerime ikaz ediyorum: Etraflarına İslâm'ı güzel güzel anlatsınlar!.. Çünkü bir çok kimse İslâm'ı bilmiyor. Bizimle konuşan bazı kimselere bakıyorum;

“—Hocam, biz İslâm'ı böyle bilmiyorduk!” diyorlar.

Hakîkaten de ben halkı daha yakından tanıdıkça anlıyorum, halk İslâm'ı bilmiyor. Neyi biliyor?.. Gazetelerden, mecmualardan, kulaktan dolma, belki halkın arasındaki hurafelerden aklına dolmuş olan şeyleri din sanıyor.

Halbuki o din değil, yanlış onun inancı... İşte bu yanlışlıkların önceden anlaşılması lâzım!..

Bir yanlışlığın kişinin kendisi tarafından önceden anlaşılması nasıl olur?.. Meselâ matematikte bir problemi çözüyoruz, ondan sonra o işlemin irdemesini, yâni sağlamasını yapıyoruz. Acaba sağlam mı sonucum, yanlış mı diye... Bu fizikte de böyle, kimya da böyle... Tecrübe niçin yapılıyor?.. İşin sağlamlığını ölçmek için yapılıyor.

Şimdi dünyevî küçük bir mesele için, ömrümüzün küçük bir parçasında karşılaştığımız küçük bir maddî mesele için bu kadar dikkatli davranıyoruz. Benim de hoşuma gidiyor. Meselâ, bir inşaat yapan insanları hayranlıkla seyrediyorum. Önceden kâğıt üzerine çiziyorlar; tasarım tamam, boyutlar tamam... Sonra temelci geliyor, temelleri atıyor; daha binâ anlaşılmıyor. Duvarlar yükseliyor, bir şey anlaşılmıyor. Daha sonra, daha sonra, adım adım, her şey bir düzen içinde...

Sonra ev ortaya çıkıyor, yerli yerince... Musluğu açıyorsun, su akıyor; düğmeyi çeviriyorsun, elektrik yanıyor. Oh tertemiz yepyeni bir ev... Ama bu ne kadar düzenli bir çalışma sonucunda yapılıyor.

Şimdi bir ev yapımı, herkesin hayatında çok defalar gördüğü bir olay, bu kadar ciddî bir çalışma ile sağlanıyor da, insanın ahireti kazanması için, cenneti kazanması için, inancı, dini doğru mu, yanlış mı diye irdeleme, sağlama yapmak gerekmez mi?..

Herkes benim dinim doğru diyor. Herkes kendine göre, geleneksel olarak atadan, dededen gördüğü şeyi, örfü, adeti uygulamaya çalışıyor. Belki İslâm'a aykırı... Meselâ kız kaçırma, kan davası İslâm'da var mı?.. Yok ama, adet olarak ülkemizde var... Demek ki insanlar inançlarına aykırı işler yapabiliyorlar, herkes yapıyor.

Adam hem müslüman, hem de İslâm'a aykırı işler yapıyor. İlkönce insanın, "Ben müslüman mıyım, kâfir miyim?.. Kendimi müslüman sanıyorum ama, acaba küfre düşürecek bir şeyler yapmış mıyım?" diye onu anlaması lâzım!..

Eğer kâfir ise, kendisini müslüman sanması onu kurtarmaz. Çünkü kendisinin hakkındaki hükmü, kendi zannı vermeyecek; Allah-u Teâlâ Hazretleri mahkeme-i kübrâda ölçecek, ondan sonra cennetlik veya cehennemlik olduğunun hükmünü verecek.

O halde Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin kendisini iyi bir kul olarak kabul etmesini insanın sağlaması lâzım! Kendisinin zannıyla bu iş olur mu?..

Ne kadar sapık inanç var dünya üzerinde!.. Hindistan'da kaç tane din var... Türkiye'de kaç tane inanç var... Bazılarına işaret ediyoruz, bazılarına kimse darılmasın, üzülmesin, kırılmasın diye söylemiyoruz ama, düzeltmeye çalışıyoruz.

Benim usüllerimden birisi şahsen, dergilerimizde, radyomuzda, televizyonumuzda, kitaplarımızda, kimseyi üzmeden doğruyu söylemektir.

O doğruyu söylerken, “O doğrunun dışındaki başka şeyler yanlış!” demiş oluyorum diye düşünüyorum.

Bazen de yanlış da doğrudan doğruya söylemek lâzım! Kur’an- ı Kerim’in de usûlü o... Meselâ müşriklerin azıllarından bazıları Peygamber Efendimiz’in yanına gelmişler, ellerine çürümüş bir kemiği almışlar. Parmakları arasında ufalayıp, ufalanan kemik parçaları yere dökülürken böyle göstererek;

“—Allah bu çürümüş kemiği de diriltecek mi yâni, ey Muhammed?” demişler.

Peygamber Efendimiz:

“—Tabii diriltecek!” demiş. Yâsin Sûresi’nde bildiriliyor:

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ

(يس: ٧٩)

(*Kul yuhyîhe’llezî enşeahâ evvele merreh*) “O kemiği ilk yaratan Allah, onu yine yaratacak.” (Yâsin, 36/79) İlk yarattığında insanı nasıl yaratıyorsa, bir tohumdan bir koca ağacı nasıl yaratıyorsa Cenâb-ı Hak, insanı da öldükten sonra tekrar diriltecek. *Ba’sü ba’de’l-mevt* haktır.

Zaten tamamen yok olmuyor ki insan... İnsanın maddî kısmı toprağa gömülüyor ama, yok olmayan kısmı var, ruhu var. Tekrar Allah-u Teâlâ

Hazretleri ona şahsiyetini verecek, ahirette mükâfat veya cezayı onlar çekecekler. Bunu anlamak gayet kolay... Yâni Kur'an-ı Kerim yanlış sözü de bildiriyor. Bak böyle dediler ama, işin doğrusu budur diye de bildiriyor. Onun için biz de, doğru inancı söyleyelim!

Allah CC vardır, birdir, şeriki nazîri yoktur. Allah'ı herkes doğru tanısun! Kendi bildiğine göre tanrı fikrini kafasından silsin, doğru inanca sahib olsun!..

Muhammed-i Mustafâ Allah'ın rasûlüdür, ahir zaman peygamberidir, eski peygamberlerin müjdelediği peygamberdir. Hazret-i Mûsâ AS'ın, Hazret-i İsâ AS'ın, Tevrat'ta, İncil'de geleceğini bildirdiği ahir zaman peygamberidir. Yahudisi de, hristiyanı da Peygamber Efendimiz'e tâbî olsun!..

Allah'a tâbî olmanın tabii sonucu olarak Kur'an-ı Kerim'i okusun, Kur'an'a inansın, bağlansın!.. Rasûlüllah SA'e peygamber olarak inanmasının tabii sonucu olarak da, Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerini okusun!..

Şimdi millet hadis-i şerifleri okumuyor ve hadis-i şeriflere itiraz ediyor; olmaz... Kur'an'ı okumuyor ve Kur'an ayetlerine aykırı sözler söylüyor; olmaz... O zaman, kendisini müslüman sansa da, İslâm'dan çıkar.

Onun için bu yeni yılda gelin, yeni bir aşk ile, şevk ile Kur'an'ı bir okuyun, okuyalım! İnşâallah biz de radyolarımızda, dergilerimizde,

televizyonumuzda, Şimdi çıkmağa baŐlayan *SaĐduyu* gazetemizde, size bu Kur'an-ı Kerim'i baŐından derli toplu anlatalım; İslâm'ın asıl yapısı nedir, anlatalım!

Ben müslümanım diyen insan, dininin temeline kazma vurmasın, dinini dinamitlemesin, berhava etmesin!.. Ben de müslümanım deyip de, müslümanların ve İslâm'ın canına okumasın!

Herkes İslâm'ı doğru öğrensın! Peygamber Efendimiz'e güzel ümmet olsun, Allah'a güzel kulluk yapsın, dosdoğru yolda yürüsün, sırat-ı müstakîmde yürüsün ve Allah'ın rızasını kazansın!..

Bakın, dünya üzerinde beş milyardan fazla insan var, bunun bir milyardan fazlası müslüman... Ama bu müslümanların hepsi imtihanı geçemez! Biz hacca gidiyoruz, tüm İslâm aleminin her yerinden gelen insanları görüyoruz orada; görüşüyoruz, tanıyoruz. Bizim bilgimiz, temasımız dolayısıyla, gözümüzün müşahedesı, gözlemimiz gösteriyor ki, bu bir buçuk milyardan fazla müslümanın hepsi tam müslüman değil...

Türkiye'nin de yüzde doksan dokuzu müslüman ama, tam müslüman değil... Avrupa'da da, Amerika'da da öyle; onlar da tam hristiyan değil, İsâ AS zamanının, hak din olduğu zamanki, Kur'an-ı Kerim'de medhi yapılan ihlâslı rahibler gibi, din adamları gibi değil... Yahudiler de tam yahudi değil, Mûsâ AS zamanının yahudisi gibi değil... Yanlış uygulamalar var ortada...

Bunların açıkça, bilimsel olarak söylendiği de oluyor Meselâ bugün burada, Avustralya’da anlattılar bana; İngilizler Çanakkale’de bizimle harb ederken Avustralya’dan, Yeni Zelanda’dan insanları kışkırttılar, topladılar ve geldiler,

Gelibolu’da bizim dedelerimizle çarpıştılar. Benim dedem şehid oldu, amcalarım şehid oldu, dayılarım şehid oldu. Çünkü bizim köyümüz o savaş yerlerine yakındı. Aileden pek çok kimse şehid oldu, ben şehid torunuyum.

Şimdi burada, Gelibolu savaşları dolayısıyla radyoda konuş- turmuşlar, bizim arkadaşlar dinlemiş. Bir yaşlı muharibi, savaşı savaşıyı, en son yaşlı savaşçılardan birisini radyoya çıkartmışlar, konuşturmuşlar. Adam İngiliz, gelip bizim dedelerimizle Gelibolu’da çarpışan muharib, savaşçı ne demiş:

“—Dünyanın en asil insanlarıyla çarpıştık orada... Esir olanlara o kadar güzel muamele ettiler ki, öyle soylu, öyle güzel ahlâklı insanlardı ki, dünyanın en yüksek insanlarıydı onlar... Bizim onlarla harb etmemiz çok yanlıştı.” demiş.

Hemen radyodaki yayını orada kesmişler. Çünkü canlı yayınmış, konuşuyormuş, kesmişler, onun daha fazla konuşmasını istememişler demek ki... Ama insafla doğruyu söylemiş. El-hamdü lillâh dedelerimiz İslâm terbiyesiyle yetişmiş mert insanlardı. Askerleri mertti, dindardı, Allah yolunda çarpışıyorlardı ama, düşmanına bile kendisini sevdirecek asil insanlardı.

Almanya'da ihvânımızdan bir arkadaş anlattı. Onun babası Yemen'de Almanlarla beraber çarpışırken, Alman arkadaşı yaralanmış. Bilmem kaç gün sırtında taşımış bu yaralı Alman'ı, emniyetli bir yere getirmiş. Bu arkadaşımızın babası... Almanya'da şimdi bu kardeşimiz.

Hattâ konu şuradan açıldı. “Bir harb görmüş kılıç sahibi olmayı istiyorum!” filân dedim de; “Benim babamın bir kılıcı var, size onu hediye edeceğim!” dedi. Yanımdakilere, “Bakın, şahid olun, bu verecek!” dedim, şaka yaptım.

Şimdi o, o kadar iyilik yapmış o Alman'a... Sonra bu oğlu Almanya'da gitmiş, adresinde o Alman'ı bulmuş:

“—Ben falancanın oğluyum!” demiş.

Alman bunun boynuna sarılmış, ağlamış, öpmüş. Demiş ki:

“—Gel, bak bu ev benim, bu mülk benim; hangisini istiyorsan, al!” demiş.

Bizim kardeşimiz de;

“—Teşekkür ederim, istemem!” demiş.

Bizim dedelerimiz böyle soylu, böyle efendi, böyle ahlâklı, böyle güzel insanlardı.

Bu nereden oluyor?.. İslâm ahlâkı bu, İslâm'dan geliyor. Şimdiki bizim düzensizliğimiz, rüşvetler, mafyalar, rezaletler, kepezelikler, insan haklarının çiğnenmesi, dine karşı saldırılar neden oluyor?..

Din eğitimi ikinci plana atıldığından, dindarlar hor görüldüğünden, din yanlışı sanıldığından, İslâm'ın güzelliği tanınmadığından oluyor.

Onun için ne yapmamız lâzım sevgili dinleyiciler?..

Yeni bir yılda, yeni bir aşk ile, şevk ile İslâm'ı, Kur'an'ı yeniden öğrenmeye çalışmamız lâzım!..

Kur'an'ı öğrenin, Kur'an size yeter. Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerini—kütüphanenizde vardır— lütfen okuyun, öğrenin!..

Eğer siz İslâm'ı biliyorsanız, iyi müslümansanız, o zaman etrafa anlatın!

Çünkü millet İslâm'ı bilmiyor. Kendisini müslüman sanıyor ama, çok kusurlu müslüman... Yâni Allah'ın gazabına uğrayacak işler yapıyorlar da, hâlâ kendilerini müslüman sanıyorlar. İslâm'a sataşıyorlar, müslümanı üzüyorlar, İslâm'ın ahkâmını kaldırmağa çalışıyorlar; hâlâ kendilerini müslüman sanıyorlar.

Onun için, lütfen başkalarına da İslâm'ı güzel güzel anlatma çalışması yapalım!.. Hem kendimiz iyi müslüman olalım, hem de başkalarını iyi müslüman etmeğe çalışalım!

Yeni yıl hayırlı verimli olsun, olumlu olsun, güzel çalışmalar, gelişmeler olsun... Allah hepinizden razı olsun... Razı olacağı işler yapın, sevdiği razı olduğu kul olun!..

Allah hepinizden razı olsun, dünyada ahirette lütuflarına gark eylesin, nimetine mazhar eylesin, rahmetine erdirsin... Cennetiyle, cemâliyle hepinizi müşerref eylesin, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

08. 05. 1998 - Brisbane / AVUSTRALYA

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

